

G O M O L Y Á T



A NAGYERNYEI REFORMÁTUSOK GYÜLEKEZETI LAPJA 8. SZÁM, 2009, KARÁCSONY

Egy kis karácsonyi nosztalgia

Dani betöltötte 43. életévét, mégis csak az idén végzett egy számítógép-kezelési tanfolyamot. Úgy gondolta, jövő van benne, hisz lassan az egész világot számítógépek vezérlik. A mai világban analfabétának számít, akinek nincs legalább alapfokú számítógépes ismerete. Könnyű a mai fiataloknak, már az elemiben tanulják-gondolta-, de amikor ő járt iskolába, még nem is hallottak róla. Az ember, ha munkahelyet keres, a munkaadó feltételként szabja meg a számítógépes ismeretét.

Danit kisgyermekkorában nagyszülei nevelték, mert a szülők dolgoztak, ingáztak, nem volt idejük gyermeknevelésre. Azok voltak élete leggondtalanabb, legboldogabb évei. A szép karácsony estéket azóta sem feleli. Nosztalgiával gondol a régi szép időkre. Mennyit leste szombatján az anyagot, mégis mindig elszalasztotta. Abban az időben még nem volt villanyáram a faluban, petróleumlámpával világítottak. Éjfél körül, kezükben viharlámpával, suhancok kántáltak. Szívesen fogadták őket. Borral, kaláccsal kínálták.
(folytatás a 4. oldalon)

IMÁDSÁG

Örök Istenünk! Téged keres a mi lelkünk, mert csak Te adhatsz világosságot, szívünkbe békességet Téged keresünk, mert mint megrettent pásztorok, várjuk, hogy a karácsonyi angyali szó megérintse lelkünket: Ne féljeteK, megszületett a Megtartó! Áldunk jó Atyánk, hogy erősíteni akarod a mi hitünket, hogy megismerve Megváltónkat, megbecsülhessük a Te ajándékokat, aki nekünk e földi életben menedék, oltalom, megtartás. Vele járni, azt jelenti: igazságban, szeretetben, tisztaságban maradni. Köszönjük Atyánk, hogy szent Fiadban megmutattad végtelen szeretetedet, hogy Megváltót küldtél a világban élő bűnös gyermekeknek. Érintsd meg szívünket, hogy befogadhassuk Őt örökre, alázattal adjuk életünket kormányzása alá. **Ámen.**

HITŰNK HŰSÉGE

„Ha valaki azt mondja, hogy szereti az Istent
és felebarátját gyűlöli az hazug”

János evangéliuma

Egyik vasárnapi istentiszteleten a mintegy 2000-es gyülekezet megdöbbenve látja, amint belép a templomba két talpig feketébe öltözött ember gépfegyverrel a kezükben. Az egyik ezt kiáltja:

" Aki Krisztusért hajlandó vállalni egy golyót, az maradjon a helyén."

A kórus nyomban elmenekül, a diakónusok és a gyülekezet nagy része is elrohan. A kétezerből mindössze kb. húsz személy marad a helyén.

A férfi aki az előbb beszélt, leveszi csuklyáját, ránéz a lelkészre, és ezt mondja: Rendben van Atyám, most már elkezdheti a szolgálatot. Megszabadult a képmutatóktól. Megfordul és kísétál a templomból.

Vicces, hogy milyen könnyű levegőnek nézni Istent, és csodálkozni, hogy a világ pokollá válik

Vicces, hogy elhiszünk mindent amit az újságok írnak, de megkérdőjelezzük amit a Biblia mond.

Vicces, hogy mindenki úgy akar a menybe menni, hogy nem kell semmit hinnie, gondolnia, vagy cselekednie a Biblia szerint.

Vicces ahogy sokan azt mondják "én hiszek az Istenben", és mégis a Sátánt követik. Különben a Sátán is hisz az Istenben..

Vicces, hogy valaki mennyire szent tűzzel ég vasárnap, és mennyire láthatatlan keresztény a hét többi napján.

Vicces ahogy a vulgaritás, a durva, sikamlós és obszcén szövegek szabadon terjednek de a Jézusról szóló nyilvános beszélgetéseket elnyomják az iskolában, a munkahelyeken..

Az igazság az ha azt kapjuk amit érdemlünk. Amit nem érdemlünk meg és megkapjuk az kegyelem.

Vicces, nemde? Vicces? Vagy ijesztő? ELGONDOLKODTATÓ.

Zsigmond Sándor

Sepsikőröspatak

TISZTELETES ÚR

Kellemes meglepetést okozott, hogy a nagyernyei református gyülekezetnek saját lapja van és ráadásul az én írásaimból is közölt. (A nemzeti ima Gomolyát 2006 December 2. szám) Engem ugyanis rokoni szálak fűznek ehez a községhez. A Dobos és Hajdú családok közeli rokonaim, ugyanis az apai nagyanyám Dobos Anna Ernyében született 1890 Áprili 4-én, és itt élt 19 éves koráig. 1909 Február 23-án esküdtek az ernyei ref. templomban Zsigmond János radnotfájai lakóssal. Szoktam írni az Üzenetbe, a Harangszóba, a Népujságba, a Történelmi Magazinba, a Háromszékbe, a Szászrégen és Vidékébe valamint szaklapokba is. Mérnök-tanár vagyok az Eurocenter munkatársa (www.eurocenter.ro) Elküldök 2 írást. Gondolom megfelelnek a lap profiljának és közölhetőek. A döntés joga természetesen az önké.

Üdvözlettel

Zsigmond Sándor



Honlapunk szponzora,
Kádár Péter, és az
adminisztrátor Stomp
Ferenc, Ernyében, 2009
augusztusán.

Karácsony

A puha hóban, csillagokban,
Az ünnepi foszlós kalácson,
Láthatatlanul ott a jel,
Hogy itt van újra a KARÁCSONY.

Mint szomjazónak a pohár víz,
Úgy kell mindig e kis melegség,
Hisz arra született az ember,
Hogy szeressen és szeressék.

S, hogy ne a hóban, csillagokban,
Ne ünnepi foszlós kalácson,
Ne díszített fákon, hanem
A szívekben legyen KARÁCSONY.

Szilágyi Domokos

Az Atya tenyerén

Messzeség.
Összeér,
Föld és Ég.
Meleg fény,
Vándor szél
Terjed még.
Nincsen vég.
Szép remény
Az enyém,
Életemnek
Tengerén,
Atyámnak
Tenyerén.

Nagy Ágota-Gabriella

Ha bölcs és becsületes polgárok lemondanak arról, hogy saját maguk irányítsák a közösség életét, akkor az lesz a büntetésük, hogy ostobák és gazemberek fognak uralkodni rajtuk.

Platon



KÁLVIN JÁNOS

Születésének 500. évfordulóján, a 2009-es esztendő t Kálvin János évnek nyilvánították. Megemlékezések sorozata, emlék érmék nyomtatása, jelzi a „lelki leszármazottak” elismerését. Lapunkban részleteket közlünk Kálvin János: „Keresztyén élet” című művéből (Koinónia kiadó, 2001. Fordította Adorján Kálmán) rövidített változatban.

IV. Nem elegendő a külsődleges keresztyénség

1. Kérdezzük meg azokat, akik a pusztá egyháztagságnál többet nem bírnak és mégis keresztyéneknek hívatják magukat: hogyan dicsekednek Krisztus szentséges nevével? Hiszen senki másnak nem lehet közössége Krisztussal, csak annak, aki az evangélium által az ő igaz megismerésére eljutott...Krisztus külsődleges ismerete ugyanis hamis és veszélyes színlelésnek bizonyul, bármilyen ékesszólással és szabadon is beszélnek a képmutatók az evangéliumról.
2. Az evangélium nem a nyelvnek, hanem az életnek a tudománya...Teljes megértésére akkor jutunk, amikor birtokba veszi egész lelkünket és behatol szívünk legbelső zugába is. Szűnjenek meg hát a névleges hívők Istent sértegetni, azzal dicsekedvén, amire el nem jutottak...Első helyre kell tennünk vallásunk megismerését, hiszen ez üdvösségünk kezdete. Vallásunk viszont haszontalan lesz, hogyha nem változtatja meg szívünket...
3. Sokkal több okuk van a keresztyéneknek megvetni azokat, akik az evangéliumot csak ajkukon és nem szívükben hordozzák...

Kálvin imája

Mindenható Isten! Messze vagyunk Tőled zarándok utunkon. Ezért azt szertnéd, hogy mi mindennek ellenére Igéd tanítását követve, a helyes útát válasszuk, s azon maradjunk, hogy aztán végül erről le nem térve, eljussunk Tehozzád. Kérünk arra, hogy hit által láttasd meg velünk, ami rejtve még, hogy egyedül Rajtad csüngve, s egyedül a Te előrelátásodra hagyatkozva, szilárdan higgyük, hogy gondoskods az életünkről és üdvösségünkről, aminek következtében mi valóban biztonságban érezzük magunkat. Mert még ha a legádázabb vihar is tör ránk, mi akkor is teljes nyugalomban maradunk, míg végül az örök és lelki nyugalomhoz eljutunk, amit a mennyekben már elkészítettél számunkra a mi Urunk, Krisztus által. Ámen.

Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Jn. 3,16

A Szentírás legismertebb igéjét olvastuk, amit már annyiszor hallottunk, kívülről tudjuk ismételni. E mostani karácsonyon Téged is keres mennyei Atyád, azt akarja, hogy ez az ismert Ige belülről, szívedből szólaljon meg! Hiszen akár Jézus mondta ezt az igeverset, akár János, ez maga az Evangélium: örömhír! És milyen érthetően és egyszerűen van elmondva, hogy Te is megérthesd. Látod, ez a mi életünk nagy csodája és a karácsony ajándéka, hogy Isten szeret.

„**Úgy szerette Isten a világot...**” olvassuk az Igéből. De hol vagyok jelen én ebben a világban? Hiszen ez a világ már rég kizárta, vagy naponta nagyon igyekszik kizárni Istent. Romlott ez a világ, nincs semmi szeretnivaló benne, mondhatnánk keseregve. Ezt a világot szeretné Isten, amely tele van bűnnel, amely rágalmazó, rosszindulatú, amelyben marják egymást az emberek? Nos, Isten nem az emberiség bűneit vagy a gonosz világréndszert szereti, hanem az embereket és nem akarja, hogy elveszenek. Nem mond le róluk, hanem utat és lehetőséget készít, hogy végromlás helyett örökéletre jussanak.

„**...egyszülött Fiát adta...**” Isten azzal fejezte ki szeretetét, hogy olyan ajándékot adott, aminek felbecsülhetetlen ára van: az Ő egyetlen Fiát. Istennek az Úr Jézushoz hasonló más Fia nem volt. Hajlandó volt odaadni egyetlen Fiát az örök lázadó bűnösökért! Emberileg az Ő ajándékát csak elfogadni lehet és nem kiérdemelni. De ez még nem elég az üdvözülésre. Előbb el kell fogadni azt amit Jézus tett értünk. Ezért teszi hozzá:

„**aki hisz őbenne...**” Ez a ránk tartozó földolog: hinni Jézus Krisztusban! Nem kell senkinek sem elvesznie, hanem teljes bizalommal odafordulni lelkünkben, ahol Isten kínálja a megtartatást. Hinni, azt jelenti, hogy alávetem magam Jézus igényének és rábízom magam, mint az egyetlenre aki az üdvösségre és az Atyához vivő útra vezethet.

„**...örök élete legyen...**” Az örök élet egy új minőségű élet, ami a hívó emberé, ami e földön már az ő tulajdona. Az első karácsonykor Isten testté lett és köztünk lakik. Ezért ne máshol keressétek, hanem magatokban, szívetekben, embertársaitokban, itt a földön, ahová leszállt hozzánk! **Ámen.**

Komáromi István lp.

Igaz mese

Volt egyszer egy tizenhét éves fiú, aki az anyjával élt. A fiú gyógyíthatatlan betegségben szenvedett.

Egy nap a városban sétálva a zeneműboltban meglátott egy nagyon szép lányt.

Odament a pulthoz, de nem tudott mit mondani. A lány megkérdezte tőle:

- Segíthetek?

Meg se nézte, milyen kazettát vett ki a többi közül.

- Ezt kérem- vágta rá.

- Becsomagoljam?

- Igen- mondta a fiú.

A lány bement a raktárba és becsomagolva adta át a kazettát.

A fiú attól kezdve naponta vásárolt egy kazettát. Egy idő után szekrénykét is vásárolnia kellett hozzájuk.

Valami nagyon szépet akart volna mondani. Szerette volna meghívni a lányt egy cukrászdába vagy koncertre, de nem mert. Végül hosszú habozás után otthagytott egy cetlit a boltban a telefonszámával. Néhány nap múlva felhívta a lány, de a fiú édesanyja vette fel a kagylót. Elcsukló hangon mondta, hogy a fiát épp a tegnapi győzte le a betegség. A lány egy ideig nem tudott mit mondani. Majd pár szóval elmesélte a furcsa, hónapokig tartó történetet a kazettákról és a kitarító vásárlóról.

A temetés utáni napok egyikén az anya megtalálta a szekrényben a sok sok kazettát. Mind szépen be volt csomagolva, ugyanannak a kéznek a munkája... Kibontotta az egyiket és egy cédulát talált benne: „Nem megyünk el valahová délután?”

És mindegyik kazettához ugyanaz a kérdés volt hozzácsomagolva.

(U.K 2004/4)



Ajándék

Ajándék érkezett, fogadd,
fény harmatozza arcodat,
Csillag derítse lelkedet:
Valaki eljött, mert szeret!

Füle Lajos

Kedves szeretteim!

Amint jól tudjátok, közeledik a születésnapom. Megtiszteltetés számomra, hogy minden évben ünnepséget rendeztek, és úgy tűnik ez idén is így van. Nagyon sok ember vásárol ajándékokat, rengeteg a külön erre az alkalomra szóló rádió és TV műsor, hirdetések, reklámok, és a világ minden pontján arról beszélnek, hogy születésnapom egyre közeledik. Igazán nagyon jó érzés tudni, hogy legalább egyszer az évben sok ember gondol rám.



Amint tudjátok, születésnapom ünneplése sok évvel ezelőtt kezdődött. Az első időkben még úgy tűnt, hogy az emberek értették, és hálásak voltak mindazért, amit értük tettem, de manapság egyre inkább úgy látszik, hogy alig akad, aki tudja az okát az ünneplésnek. Mindenhol összejönnek az emberek, családok, barátok, és nagyon kellemesen érzik magukat, de valójában nem tudják, nem értik, és nem is keresik a valódi jelentőségét az ünnepnek.

Emlékszem az elmúlt évben is hatalmas lakomát rendeztek a tiszteletemre. Az asztal roskadásig tele volt izletes ételekkel, gyüölcsökkel, édességekkel. Tökéletesen díszített helyiségekben sok-sok gyönyörűen becsomagolt ajándék várta gazdáját. De tudjátok mi történt? Engem meg sem hívtak! Pedig én voltam az ünnepség díszvendége, mégsem küldtek meghívót. Miattam volt az egész összejövetel, a sok dísz, és minden egyéb, és amikor maga az ünnepség kezdődött, én kívül maradtam, bezárták előttem az ajtót... pedig be akartam menni, velük lenni, együtt ünnepelni...

Habár az igazság az, hogy mindez nem lepett meg, hiszen az elmúlt néhány évben sokan bezárták előttem az ajtót. Mivel pedig nem lettem meghívva, hát úgy döntöttem, hogy titokban megyek be, minden zaj nélkül, és csendesesen megállok az egyik sarokban. Mindenki nagyon jól érezte magát, ettek, ittak, beszélgettek, vicceltek, nevettek, és hatalmas jókedvük volt. Egyszer csak belépett a szobába egy nagydarab, kövér, piros ruhás, fehér szakállas ember azt kiabálva: ho-ho-ho. Leült egy diványra, a gyermekek pedig rohantak hozzá: Télapó, Télapó!- mintha az egész ünnepség róla szól volna. Én megértettem, hogy nemkívánatos személy vagyok a saját születésnapomon, és csendesesen elhagytam a helységet. És- tudjátok -ez minden évben rosszabb és rosszabb. Az embereket csak az étel, ital, ajándékok érdeklik, és alig néhányan emlékeznek rám.

Még valamit szeretnék megosztani veletek, különösen arra való tekintettel, hogy ti tudjátok az ünnep igazi értelmét. Hamarosan lesz egy saját ünnepségem, egy látványos, nagy összejövetel, amit soha senki még elképzelni sem volt képes. Ma küldöm ki a meghívókat- egyet személyesen: neked. Tudni szeretném, szándékozol-e részt venni? Légy felkészült, mert amikor minden kész te is részese lehetsz az én csodálatos ünnepségemnek.

Hamarosan látjuk egymást!

Jézus

Egy kis karácsonyi nosztalgia: (folytatás az 1. oldalról)

Ma már ez sem szokás. De a nagymama ma is él, 88 éves.

- Mire való, fiam, az a komputer?- kérdezte Danit, amikor látogatóba ment hozzá. A fiatalember nem győzte magyarázni a számítógép hasznát.

- Haszontalan dolog az, lelkem, megvoltunk mink anélkül is elég jól. Minek tömőd tele a fejed annyi fölösleges dologgal? Dani dühbe gurult.

- Mama, hogy mondhat ilyet, a számítógépet a legnagyobb felfedezésnek tartom! Nélküle egy helyben topognánk még most is.

- És nem volna jobb, fiam?

Dani mérgében hazament, leheveredett a díványra és elmélkedni kezdett. Egy riportot látott a tévében, amely egy öregemberről szólt, akinek a fia is betöltötte már a 100. életévét, s egész életét kecskepásztorként a hegyekben töltötte. Nem tudott írni-olvasni, de orvosnál sem járt soha. Milyen nyugodt életet élhetett ez az ember. Nem volt szüksége fölösleges információkra, amivel napjainkban teletömjük a fejünket.

- Lehet, mama, hogy jobb volt régen- gondolta. Színes papírt vettünk elő a sifonból és belesomagoltuk a házi csokit. Ezüstszínűre festett diót, almát is aggattunk a fára, végül a gyertyák kerültek a helyükre. Számomra sokkal hangulatosabb volt, mint manapság az elektromos gömbök, füzérek sokasága. Nagytata imádságot mondott, mi mormogtuk utána, később templomba mentünk, hol az istentisztelet után a gyermekek karácsonyi dalokat énekeltek. Bizony szép volt, mama.

Öröm

Karácsony van, gyönyörű ünnep a mai, minden ablakban fenyők fénycsillagai. Aranydió, mogyoró, csillogva köszön, de a legszebb nem a fán, bennem van, és ez az öröm! Lélek gyümölcse, csodás karácsonyi ék! Ez a belső ragyogás enyém és a tiéd és mindenkié, aki a Gyermekekre tekint, aki tudja ki Fia, S térdet hajt megint. **Füle Lajos**

Nemes Gyula



Aldott, békés karácsonyt és boldog új évet kívánunk egyházközségünk minden tagjának.

Karácsonyi lapszámunk nyomtatása a Modinvest irodájában történt.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de céladományokat fenntartásához elfogadunk!!

8



Gomolyát: A nagyernyei reformátusok időszakosan megjelenő gyülekezeti lapja.

Szerkeszti: Komáromi István református lelkész és Nemes Gyula, helytörténész, főgondnok.

Szerkesztőség: istvan.komaromi@gmail.com

Honlapunk: www.ernveireformatus.net